

Augusztus huszonharmadikán, pontosan az apukáék házassági évfordulóján volt ez az ünnepség Sokolikiben. Úgy látszik, annak a tiszteletére is szervezték ezt az estét. S még ott van azok aláírása, akik részt vettek. Offiziersmesse der Militärsäße Sokoliki, Turka. Ezt építették meg, ez volt Sokoliki katonai ipari vállalata. Apám kint volt Galíciában mint honvédszázados-kapitány. Azért volt Galíciában, Lemberg környékére küldve, mert tizenegy fűrészt tett tönkre az ellenség, és tudták, hogy neki itthon fűrészgára van, és ért hozzá. Egy egész társaság volt a keze alatt, akikkel dolgozott. Egy csomó tiszt is volt, és mindegyik elhozta a feleségét. Nekem a tüdőgyulladásom után az orvos javasolta a levegőváltozást. Nem tudom, kinek az ötlete volt ez a mai szemmel is képtelen ötlet, hogy menjünk oda Sokolikibe. Valószínűleg apuka vágyódott utánunk. Küldött egy őrmestert, akivel László nagypapa, anyuka, én, a nővérem, és Misi elmentünk apukához Galíciába, levegőváltozásra. Úgy volt, hogy csak egypár hónapig maradunk, közben ott maradtunk 1916-ig. Ez volt a búcsúlakomára készült menü. Volt kerete és háta is a papírnak, csak levált róla. Főztek valamit, s mindegyik fogást elnevezték valamelyikünkről. Az első: Kalter Aufschnitt a la Ilonka, azaz hideg felvágott Ilonka módra. A második: Glacierte Kalbsbrust a la Klarika, ez valami fagyasztott izé [borjúmell], nem tudom, milyen eljárással készítve. A harmadik: Misch-Mandeltorte, ez Misi-mandulatorta. A negyedik: Lucika-Schnitten, Lucika hússzeletek, úgy látszik, Lucinak szólítottak [Luci helyett]. Az ötödik: Ungarische Schaim-weinfrüchte, ez valami magyar bor volt. 1916-ban

jöttünk haza.